

CIUTAT

2015

de Carles Mallol

PERSONATGES

ESTER, 40 anys

MARC, 40 anys

DÍAZ, 35 anys

Una sala petita, amb butaques molt grans i molt modernes, però molt. En MARC i la DÍAZ feia estona que esperaven que arribés l'ESTER, que fa tard a la reunió. De fet, acaba d'entrar fa pocs segons.

ESTER

Perdona, em pots repetir el nom?

MARC I DÍAZ, *ahora, atropelladament.*

Díaz.

MARC, *a la DÍAZ.*

Perdona.

ESTER

Perdona, és que no ho he sentit.

MARC I DÍAZ, *ahora.*

Díaz.

DÍAZ

Díaz.

ESTER

Díaz. Ester.

DÍAZ I ESTER, *ahora.*

Marc.

MARC

Marc. Ja ens hem presentat.

ESTER

Mentre m'esperàveu. Díaz, sento el retard.

MARC I DÍAZ

No passa res.

MARC

Perdó.

ESTER

Perdó pel retard.

DÍAZ

No passa res.

MARC

Perdó, de debò, perdó.

ESTER

Sí, de debò.

DÍAZ

Molt bé.

ESTER

Díaz és castellà. No sé per què però no m'imaginava/

MARC

No és castellà.

ESTER

Díaz és castellà.

MARC/DÍAZ

No ho és.

ESTER

El cognom és castellà. Ella no és castellana. Sé que no és castellana.

DÍAZ

Soc americana.

ESTER

No tens accent.

MARC

Jo he pensat el mateix.

ESTER

Per això, que podria ser perfectament que el seu origen/

MARC

L'accent és una cosa genètica.

ESTER

La facilitat per no tenir accent potser sí que és genètica, però jo em referia més a una qüestió de costums, de si ella està acostumada o no a parlar amb gent d'altres països i sobretot d'origen castellà, per l'accent, que no en té, no se li nota. Si la seva família és castellana segurament haurà parlat unes quantes vegades a la seva vida amb gent que no parla anglès o que el parla molt malament. El parlem molt malament, els catalans, els catalans i els castellans/

DÍAZ

Potser simplement és una qüestió d'esforç i de dedicació.

MARC

Exacte.

ESTER

Sí, potser sí. Però Díaz és castellà.

DÍAZ

És americà.

ESTER

Nosaltres tenim molts Díaz.

MARC/DÍAZ

Els/nosaltres també.

ESTER

Els teniu perquè els teníem aquí.

MARC

Díaz, quan vulgui.

ESTER

Però és que no vull que sembli que ho estava dient per... per... No ho deia per fotre, era un comentari, sobretot produït per la sorpresa, no m'esperava que es digués Díaz.

DÍAZ

Em dic Díaz.

ESTER

I per això he pensat que potser era llatinoamericana.

DÍAZ

De Califòrnia. De tota la vida.

ESTER

Però és que jo em referia a la geografia, sobretot. Díaz suposa una geografia, no?, suposa una geografia. Tu sents Díaz i no penses en Estats Units, o potser sí, jo he pensat en la Meseta, coneix la Meseta?, per això li dic que la meva confusió ha estat tot un tema geogràfic, no d'origen ni de, vull dir que no ha estat cap prejudici moral.

MARC

N'hi deu haver a tot el món, de Díaz.

ESTER

Home, només faltaria.

DÍAZ

El meu germà viu a Montana, el meu home a Londres i els meus pares a Mallorca.

MARC

Repartits pel món.

ESTER

Home, està bé que pugui veure els seus pares tan sovint, d'aquí a Mallorca...

MARC/DÍAZ

Ella no viu aquí/Jo no visc aquí.

MARC

Ha vingut expressament.

ESTER

Per la trobada.

DÍAZ

Ens estem/ endarrerint.

ESTER

/Trencant el gel.

MARC

També. *(Pel comportament de l'Ester)* Ho fa amb bona intenció.

ESTER

Això és el que volia dir, que ho he dit amb bona intenció. El tema de l'origen. Quan ha dit Díaz m'he sentit molt propera a vostè per una qüestió geogràfica i simplement ho he comentat.

MARC

Simplement ho ha comentat.

ESTER

Per trobar un punt en comú. Sempre ho faig quan comencem una reunió. Per cert, jo em dic Ester.

MARC

Diria que ja ho has dit.

ESTER

Ell es diu Marc. Ester, Marc, Díaz.

DÍAZ

Doncs si els sembla... *(Es pensa que en MARC vol interrompre)* Vol dir alguna cosa?

MARC

No.

DÍAZ

Si vol dir alguna cosa...

MARC

És que em sap greu, hem de començar la reunió.

DÍAZ

Sí.

MARC

Per això. Però/

DÍAZ

Primer de tot els he d'agradir que hagin acceptat reunir-se amb nosaltres.

MARC

No acostumem a treballar junts, nosaltres.

DÍAZ

Nosaltres?

MARC

Ella i jo.

DÍAZ

No són de l'equip de comunicació de l'Ajuntament?

MARC

Sí, però ella... Bé ella no/

ESTER

Soc la quarta. Substitueixo el tercer substitut. Ell és el segon, que substitueix el primer, que no ha pogut venir. Problemes familiars. I jo substitueixo el tercer, la tercera perdó. He dit tercer perquè estava fent una llista de l'estil de "primer lloc, segon lloc, tercer lloc", en masculí, no de l'estil en femení de "primera persona, segona,..." ja m'entén.

DÍAZ

En anglès ho tenim més fàcil, això dels gèneres.

MARC

Sí, però ha après molt bé el català.

ESTER

Jo em pensava que la reunió seria en anglès i he portat un diccionari.

MARC

És que tot just ahir a la nit li vam dir a l'Ester que li tocava ser a la reunió d'avui.

ESTER

Per què has dit que no treballem junts?

MARC

Per res, simplement volia que la senyoreta Díaz ho sabés.

DÍAZ

Cap problema.

ESTER

Senyora. Està casada. Ha dit el meu home.

MARC

Potser hi ha algun moment que les nostres maneres de fer no, no segueixen, no van, en la, no segueixen, són diferents.

ESTER

Potser sí. És un problema?

DÍAZ

De bones a primeres, no. Quan haguem d'arribar a una conclusió espero que ens posem d'acord.

MARC

No en tinc cap dubte. Una visita des de Califòrnia! Una empresa com la seva, la seva empresa, Internet, les xarxes, uau, una empresa com la seva!

ESTER

Farem esforços per posar-nos d'acord.

MARC

Gràcies.

ESTER

A mí?

MARC

Sí, però res. Quants cops hem tingut una visita americana, aquí?

ESTER

Realment cap.

DÍAZ

Me n'alegro de ser la primera.

ESTER

Nosaltres també. Em cau bé.

DÍAZ

Gràcies. Vostès també. Molt bé. Suposo que han pogut mirar-se el dossier que els vam enviar.

ESTER

Jo/

DÍAZ

Vostè no.

MARC

Jo sí.

ESTER

Jo no el tinc.

DÍAZ

Cap problema. No té... una tablet?

ESTER

Hauria d'haver pensat que la seva empresa, una empresa d'Internet i cercadors i tot això, d'aplicacions, una empresa com la seva no sé com no hi he pensat. Però jo tinc una llibreta. Vaig més ràpida amb llibreta. Soc d'aquestes. M'ho apuntaré tot.

DÍAZ

Era perquè obrís el dossier per mail, des de la tablet.

ESTER

Ah, això no ho podré fer.

DÍAZ

No imprimim mai tantes fulles.

ESTER

A Amèrica no acostumen a fer-ho.

DÍAZ

No.

MARC

Fan ben fet.

ESTER

És un país molt gran, Amèrica, com per dir que no ho fan mai...

MARC

De fet Amèrica no és un país.

ESTER

Ella ha dit Amèrica

DÍAZ

Jo no he dit Amèrica.

ESTER

Abans.

DÍAZ

He dit que era americana.

ESTER

Una metonímia.

MARC

No, això no seria una metonímia, seria una/ No em surt la paraula. O sí que ho seria?

ESTER

Però em refereixo que no deuen donar tanta importància al tema de l'ecologia a pertot arreu igual al seu país. Al nostre tampoc no ho fem i és molt més petit.

MARC

És que ella tampoc no ha dit que no ho fessin enlloc del seu país.

DÍAZ

Em referia a la meva empresa. I si tingués tablet podria enviar-li unes estadístiques perquè comprovés quants països de tot Estats Units segueixen una política estricta d'ecologisme.

ESTER

Té gràcia, la Díaz.

DÍAZ

Sí, moltíssima.

MARC

Podem compartir la meva còpia. Sento haver fet una còpia impresa. Ara me n'adono de la *tonteria* que ha estat fer-la.

DÍAZ, *donant-li'n una de seva.*

Agafi aquesta.

ESTER

Ha fet una còpia en paper, també.

DÍAZ

L'he feta per si un cas passava una cosa com aquesta que acaba de passar, sí. No la faig a pertot arreu on vaig. Depèn de l'àrea geogràfica concreta que em toqui.

ESTER

I avui li tocava la nostra.

DÍAZ

L'agafa?

ESTER

Sí. (*S'aixeca. En passar pel mig de l'espai buit, ESTER se sorprèn d'alguna cosa*). I la taula?

MARC

L'hem treta.

ESTER

La taula? Tota la taula?

MARC

Sí.

ESTER

La taula enorme/

MARC I ESTER

De fusta de roure.

ESTER

/que hi havia aquí al mig.

DÍAZ

I les cadires.

MARC

Ens va demanar que la traguéssim.

DÍAZ

No, un moment, no els ho vaig demanar, no els ho vaig *demanar*.

MARC

No, perdó, no volia dir/

DÍAZ

És que si hi ha una cosa que sí que em molesta és que em facin dir coses que jo no he dit, que a sobre/

MARC

No, de debò que perdó. Però ho va posar a la/

DÍAZ

Era un suggeriment. Em semblava que la reunió podia ser més còmode. De fet no vaig demanar en cap moment que traguessin cap taula.

MARC

Va demanar una sala amb sofàs. Butaques. Grans. És que de fet ens va enviar un mail suggerint-nos unes imatges, i jo he dit "demanant", però les va suggerir, és veritat.

ESTER

Les cadires.

MARC

Hem tret les cadires.

ESTER

Hem canviat tot el mobiliari.

MARC

Sí.

DÍAZ

Per això vull deixar clar que jo no he fet treure cap taula ni cap cadira. Però sí que considero que l'espai és més còmode així.

ESTER

Però no havia vist el despatx abans.

DÍAZ

Sé com és una taula de roure.

ESTER

Estic una mica trasbalsada.

DÍAZ

Agafa el dossier?

ESTER

Sí.

DÍAZ

Seu?

ESTER

Sí. Sí. No havíem tret mai la taula de roure.

MARC

Pel pes.

ESTER

Qui l'ha tret?

MARC

Jo.

ESTER

A Amèrica les taules de roure pesen igual que aquí a Catalunya?

DÍAZ

Depèn de la taula.

ESTER

Una taula de roure així de grossa, així d'alta, una taula de roure de la mida de l'espai que ara queda buit aquí entre nosaltres pesa el mateix aquí que a Amèrica?

DÍAZ

En principi sí.

ESTER

És una resposta americana.

DÍAZ

Com?

MARC, volent tapar l'Ester.

No ha volgut dir això.

DÍAZ

No ha volgut dir el què? Una resposta americana. No entenc el sentit de l'expressió.

MARC

Jo tampoc. Però el to... Em referia que ha fet servir un to. Ester, potser...

DÍAZ

Creu que m'hauria d'enfadar.

MARC

Precisament volia evitar això quan he frenat l'Ester de seguir amb el tema de la resposta americana. Conec l'Ester.

ESTER

Soc aquí. I quan he dit "una resposta americana" he volgut dir que em sembla una falta de respecte molt gran fer que haguem de canviar el mobiliari sencer d'una sala que, sense ni haver vist, ha jutjat inadequada per una reunió que nosaltres, des de l'Ajuntament, li hem concedit. No concedim reunions sempre, li hem concedit perquè vostè és americana, li hem donat aquests minuts perquè és americana, i li hem tret una

taula de 170 quilos que no és americana, sinó de roure, de roure català, amb quatre cadires a conjunt amb entapissat català, també, ho hem tret per vostè, i em sembla que no estic enfadada amb vostè, sinó amb tu, per haver-ho acceptat, sobretot sense consultar-m'ho, a mi, que soc la responsable de molt poques coses, però una d'elles és la compra de mobiliari, i aquesta taula ens va costar dos ronyons i no ho sé, ens va costar una pasta que flipes i ens va costar la salut per entrar-la i ara l'hem tret, l'hem tret com si res.

MARC

L'hem tret perquè la reunió anés millor.

DÍAZ

L'han tret.

MARC

L'hem tret, els de l'Ajuntament, nosaltres l'hem tret, ella ho va proposar/ i nosaltres l'hem tret.

DÍAZ

/Suggestir/

MARC

L'hem tret nosaltres. Ella no. I em sembla una bona idea, em sembla que la reunió pot anar molt millor. La proximitat. La comoditat. La imatge.

ESTER

Vols dir que no tornarem a posar la taula mai més? On ficarem la taula? On heu deixat la taula? I les cadires?

MARC

No pateixis per això.

ESTER

Només he fet una pregunta que crec que és pertinent.

MARC

Hem trobat un bon lloc.

ESTER

Provisionalment?

MARC

Provisionalment, sí, segurament provisionalment.

ESTER

Se m'està fent una muntanya. Marc, on eres tu el dia que la vam transportar? On eres? Eres aquí, com jo, eres aquí, vas veure com transportaven la taula.

DÍAZ

No la duien desmuntada?

ESTER

És una taula de roure. El roure és igual aquí que Amèrica?

MARC

No sé si hi ha roure, a Amèrica.

ESTER

Sí que hi ha roure.

DÍAZ

Evidentment que hi ha roure. Hi ha un roure que es diu Roure Americà. Quercus rubra.

ESTER

I les taules de roure es fan igual que aquí? Es desmunten les taules de roure? Es porten fetes a trossets? Entenc que no. Entenc que una taula de roure es transporta sencera, perquè aquesta és la gràcia d'una taula de roure, de veure una taula de roure, tota sencera, una peça sencera, massissa/

MARC

Ester, va, hauríem de parlar del dossier que ens ha donat.

ESTER

Una pota enorme, unes cadires a joc, tu eres aquí, vostè no hi era, potser hi ha estat ara quan han tret la taula del nostre espai, que ara no és el nostre espai, vaig buscar la taula de roure com una boja per catàlegs, voltant amb cotxe, vaig arribar a la frontera, hi ha moltes botigues de mobles, cap de vosaltres dos no va venir/

MARC

Ester.

ESTER

Hi vaig anar jo, vaig mirar els catàlegs jo, vaig decidir el color del roure jo, i jo no he estat present en el moment de la decisió que ha desplaçat la taula d'aquesta sala a una altra sala on segurament quedarà relegada per sempre més, jo no he decidit que aquesta taula desapareixeria del mapa, una decisió que no sé si em sembla justa, adequada, no sé si hi ha massa sentit comú, perquè, la seva proposta/ el seu suggeriment/

MARC, *vol canviar de conversa.*

Senyora Díaz, jo m'he llegit el dossier, i crec que hi ha/

ESTER

Exactament d'on parteix? Quan va decidir enviar la idea de trobar-nos en una sala sense taula, amb sofàs/

MARC

Butaques. Ella no sabia que no teníem una sala només amb butaques com aquesta. Al dossier crec que hi ha punts que expressen molt/

ESTER

Què li va fer pensar que estaríem millor?

MARC

Si em permet, m'agradaria destacar dos apartats.

ESTER

Eh?

MARC

L'anàlisi de població és un d'ells.

ESTER

Eh?

MARC

Exhaustiu. La veritat és que no sé quines eines fan servir.

ESTER

No pot respondre?

MARC

M'agradaria felicitar-la, felicitar-los.

ESTER

No pot dir res.

MARC

Tampoc no és que rebem estudis profunds com aquest de la nostra ciutat cada dos per tres, però de debò que/

DÍAZ, a l'ESTER, contundent.

Li asseguro que per sentir una notícia com la que els he de donar avui necessitaran estar molt còmodes. *(Just després de dir-ho, s'adona que s'ha passat amb la violència amb la que ho ha expressat.)*

L'ESTER ha sentit la bomba que ha deixat anar la DÍAZ, però en MARC segueix intentant tapar el moment parlant del dossier i sembla que no ho ha sentit. L'ESTER calla, en MARC segueix parlant.

MARC

És un treball exhaustiu i que té en compte múltiples variables, tan múltiples i tan variables, si em permet la broma, que hi ha algun moment que m'he despistat una mica i tot, però l'ordre, la bona explicació del projecte, del dossier, fa que et reenganxis de nou a les dades amb molta facilitat. Jo també soc una persona que em lleigeixo les coses moltes vegades abans de comentar-les, i abans de felicitar, o de recriminar, o retreure, sigui una cosa o sigui l'altra, ho vull fer amb la consciència tranquil·la i amb un coneixement a fons. I la veritat és que avui, per aquesta reunió, em sento una mica, primer, és cert, abans d'entrar en detalls, en preguntes, abans d'interpel·lar-la, voldria felicitar-la, a vostè i el seu equip, per la meravellosa anàlisi que han fet de totes les variables de la nostra ciutat.

ESTER

Marc, has sentit el que ha dit?

MARC

Crec que tot el procediment que han seguit des que vam rebre la trucada que ens deia que volien mantenir una trobada amb nosaltres és exemplar.

ESTER

Marc, calla.

MARC

No podem dir el mateix de la nostra organització, la taula, l'espai, les butaques, la meua companya, he arribat puntual, això sí, jo sí.

ESTER

Has d'haver sentit el que ha dit.

MARC

És incomparable el seu comportament amb el nostre, per això crec que, agafant aquest dossier com a metonímia de la situació, crec que no podem fer res més que escoltar el que ens ha vingut a dir i acceptar la proposta que, intueixo, serà interessant.

ESTER

No pots estar dient el que estàs dient. Ni a mi. Ni a ella.

MARC

Ester, sisplau.

DÍAZ

Moltes gràcies. El treball és certament exhaustiu i ens ha demanat uns quants mesos. S'agraeix la bona predisposició i crec que serà bàsica pel bon desenvolupament d'aquesta trobada. Ha dit que tenia algun dubte.

ESTER

No has sentit el que ha dit.

MARC

Sí que ho he sentit.

ESTER

Doncs no et pots comportar com t'estàs comportant.

DÍAZ

Realment no m'esperava una reacció com aquesta, però crec que l'agraeixo. Ho sé. De fet, l'agraeixo profundament.

ESTER

No porta bones notícies. T'has abaixat els pantalons abans que en digui el que ens ha de dir. Li has dit/

MARC

Que intueixo que la proposta que ens porta serà interessant.

ESTER, *ella segueix amb la seva conversa.*

M'ha dit que necessitem estar molt còmodes per sentir una notícia com la que ens ha de donar.

DÍAZ

Ho he dit/

MARC

No sabia com fer-te callar. El que no entenc del dossier són les diferents marques, els subratllats. Estic acostumat a molts dossiers però la seva gamma de colors, ho confesso, m'ha despistat una mica.

ESTER

Definitivament m'he perdut alguna cosa. De la vostra relació. Ja us coneixíeu?

DÍAZ/MARC

Ha/Has arribat tard.

MARC

I no has fet res més que/

MARC/DÍAZ

Desviar el focus.

ESTER

Aquesta dona t'agrada.

DÍAZ

Un moment, això sí que em sembla una/

DÍAZ/MARC

Falta de respecte.

DÍAZ

No ens coneixem de res.

ESTER

Li agrada la novetat.

MARC

Podem post-posar la reunió?

DÍAZ

Necessito un cafè.

ESTER

Americà?

MARC

Vols callar d'una puta vegada? No sap parlar. Quan em van demanar qui podia substituir el substitut del substitut, quina desgràcia, no, no obris la boca, no em miris, em van demanar l'opinió, vaig demanar sisplau que no fos ella, no sap parlar, no sap comportar-se, no em miris d'aquesta manera, vols callar?, vols callar?, si calles almenys deixaràs de cagar-la, de tractar-la com l'ha tractada, de parlar de la nostra relació, perdó de la meva relació, m'he separat, per això ha preguntat si m'agradava vostè, m'acabo de separar, es pensa que si m'he acabat de separar m'he de voler follar a mig planeta i ella s'ho pensa, vostè s'ho pensa?

DÍAZ

No. Em sap greu la seva separació.

MARC

Set anys.

DÍAZ

De debò que em sap greu.

MARC

Però li vull deixar clar que no me la vull follar.

DÍAZ

M'ha quedat clar.

MARC

Vull que ho entengui i que s'ho cregui.

DÍAZ

M'ho crec de debò.

MARC

No vull que cap dels detalls del meu comportament des que hem començat la reunió li faci pensar que vull anar-me'n al llit amb vostè.

DÍAZ

No ho ha fet.

MARC

I la desgraciada aquesta ficant el dit a la ferida. Ficant el dit a la ferida. Entens l'expressió? Ficant el dit a la ferida? Vostè l'entén? En anglès no sé com es diu. Perdó. Vull demanar-li perdó.

DÍAZ

No cal. Ja està.

MARC

Pel comportament d'ella i per com m'he posat jo ara. Sisplau, perdoni'ns.

DÍAZ

De debò que ja està.

MARC

Necessito que em perdoni.

DÍAZ

Què he de fer?

MARC

Perdonar-nos.

ESTER

A tots dos.

MARC

Sisplau.

ESTER

Sisplau. Sisplau. Perdó. Perdó. Demano perdó. Sisplau, he dit coses, he fet coses, no m'he comportat com tocava. I és que abans d'entrar m'he pres una pastilla. Són herbes, una pastilla d'herbes, no sabia com havia d'encarar una reunió com aquesta. I ara em penso que m'ha baixat l'efecte. Però les herbes han fet que la taula de roure, les butaques, m'he atabalat, i ara veient com ha explotat la cosa, ho sento, em fa molta vergonya tot això i només puc demanar disculpes i cedir la meva butaca, si realment no soc la persona adequada. Cedeixo la meva butaca. Buscaré algú. Ara vindrà.

DÍAZ

A veure, un moment sisplau.

ESTER

Només vull que sàpigues, Marc, que el que ha dit ella no ho deu haver dit per fer-me callar. Ha dit una frase molt contundent i ha dit que el que ens dirà encara ho serà més. Quan em vas dir que ens reuníem avui, m'ho va dir ahir a la nit, m'ho vas dir amb il·lusió, una empresa americana, l'empresa americana que es vol reunir amb el nostre ajuntament, però em sembla que val més que ens traguem del cap aquesta il·lusió. Per què ha vingut?

MARC

No t'hauria d'haver dit tot això, Ester. Em sap greu. Es pot quedar?

DÍAZ

Evidentment que es pot quedar. Seuen tots dos sisplau?

MARC/ESTER

Sí. Ara mateix.

ESTER

Això vol dir que em puc quedar?

MARC

Gràcies. I ho sento.

DÍAZ

De debò que ja està.

MARC

Li deia a ella.

ESTER

Sí, deixem-ho aquí.

DÍAZ

Doncs bé...

ESTER

No sé com puc haver dit allò de la teva separació.

MARC

Tranquil·la. Estic sensible.

ESTER

Heu tornat a parlar?

MARC

Ahir a la nit em va trucar, mentre em llegia el dossier.

ESTER

La mala puta intueix els moments.

MARC

No vull parlar així d'ella. La trucada va anar bé.

ESTER

Després m'ho expliques.

DÍAZ

Sisplau.

MARC

Ja em passarà.

DÍAZ

Millor.

ESTER

Puc dir una última cosa abans de començar?

DÍAZ

Si cal.

ESTER

Té tota la raó amb el tema de la comoditat. L'aire que es respira ara en aquesta sala, les distàncies, l'angle de visió, fins i tot la meva postura, me n'he adonat ara parlant amb ell, la relació és molt més propera, i amb vostè, la mirada clara, l'esquena recta, però recolzada. Ja està. Només era això.

DÍAZ

...

ESTER

Ja estic.

DÍAZ

...

ESTER

De debò.

DÍAZ

Abans ha plantejat un problema amb la senyalització per colors del dossier que els hem presentat.

MARC

Un dubte.

DÍAZ

Digui.

MARC

No és un problema. És un dubte.

DÍAZ

Abans ha plantejat un dubte amb la senyalització per colors del dossier que els hem presentat. Podria començar per aquí, però el tema dels colors apareixerà durant la meva presentació, no necessàriament vinculat al seu dubte, però hi podem fer referència igualment.

MARC

Em sembla bé.

ESTER

Sí, sí.

DÍAZ

L'anàlisi és, com ha dit abans, completament exhaustiva. Valgui la redundància. El gruix del dossier que tenen a les mans ho demostra.

MARC

L'hem imprès. Em sap greu.

DÍAZ

No passa res.

ESTER

Estic realment sorpresa de la capacitat de la seva empresa americana per poder presentar un dossier com aquest en català. Fan servir traductor automàtic?

DÍAZ

Jo parlo català.

ESTER

Sí, sí, però per redactar el dossier, fan servir un traductor automàtic? La veritat és que així fullejant-lo no hi detecto cap error, deuen haver fet servir un traductor automàtic molt bo per fer aquest dossier.

DÍAZ

Jo he fet aquest dossier.

ESTER

És impossible.

MARC

Amb això hi estic d'acord. Vostè sola no pot haver fet aquest dossier.

DÍAZ

La versió catalana, sí. Però hi ha tot un equip al darrere. El dossier l'hem fet tot un equip. Jo he fet la versió catalana.

ESTER

Però també ha participat en l'elaboració del dossier o només l'ha traduït?

DÍAZ

Evidentment que he participat en l'elaboració del dossier.

ESTER

Per mi no és tan evident. Els americans són capaços de tenir contractada una persona que només es dediqui a traduir i, ara, a fer de pont amb nosaltres.

DÍAZ

No és el cas.

ESTER

El que sí que em sorprèn és que tinguin en tanta consideració el català. La llengua i el nostre territori.

MARC

La veritat és que s'agraeix.

ESTER

Però és sorprenent.

DÍAZ

No ho sabríem fer d'una altra manera.

ESTER

Tenen molta vinculació amb Catalunya?

MARC/DÍAZ

Tenen/Tenim vinculació amb tot el món.

ESTER

Ja ho sé. Ja sé quina empresa són. Però em refereixo que hi deu haver... hi deu haver gat amagat. Coneixia aquesta expressió?

DÍAZ

Sí.

ESTER

No la fem servir gaire. La meva àvia sí.

DÍAZ

Molt bé.

ESTER

Hi ha gat amagat?

DÍAZ

No.

ESTER

Potser no entén l'expressió. Li pregunto la vinculació política de la seva empresa amb... el nostre govern o amb un altre govern. La vinculació política, ja ho he dit.

DÍAZ

L'he entesa perfectament. Som una empresa privada.

ESTER

I tenen un departament català perquè sí.

MARC

Ester.

ESTER

Fan molts projectes en català?

DÍAZ

El territori català és/

MARC

Comparat amb el món és petit. El departament deu ser petit.

DÍAZ

No hi ha un departament català.

ESTER

Però en canvi aquest projecte, aquest dossier, està tot fet en català.

DÍAZ

Sí.

MARC

Qui ho paga?

DÍAZ

Ho paguem nosaltres, íntegrament, ens interessa a nosaltres.

ESTER

La seva empresa.

DÍAZ

Sí.

ESTER

L'interès de la seva empresa.

DÍAZ

Sí.

ESTER

No és que Catalunya en sí tingui interès en promocionar un estudi com aquest de la nostra ciutat.

DÍAZ

No, Catalunya no.

MARC

Tindria lògica. La promoció de la nació.

DÍAZ

No té res a veure amb això.

ESTER

Amb Catalunya?

DÍAZ

Amb la promoció.

ESTER

Però hi ha algú darrere l'estudi.

DÍAZ

Nosaltres.

MARC

És un dels punts que es troben a faltar al dossier, al *molt bon* dossier.

DÍAZ

Quin punt?

MARC

Una explicació dels motius de l'estudi. Del *background*.

DÍAZ

Per això soc aquí.

ESTER

Però no ens diu la motivació.

DÍAZ

No he tingut temps. No m'han deixat seguir amb la meua presentació.

ESTER

Això és cert, però quan hem parlat del gat amagat/

DÍAZ

Què?

ESTER

S'ha posat a la defensiva, com ara.

DÍAZ

M'havia semblat entendre que les butaques la relaxaven.

MARC

És veritat.

ESTER

Sí, sí, em relaxen.

DÍAZ

No ho sembla.

ESTER

De debò. Simplement queestic una mica preocupada des que ha dit que necessitaríem estar còmodes.

DÍAZ

Ho entenc.

ESTER

Per això he preferit preguntar per una intuïció que he tingut. Avui en dia, amb tot això de la corrupció.

DÍAZ

El més important és que tinguem clar el contingut del dossier.

ESTER

Per poder parlar dels grans problemes que ens plantejarà ara.

MARC

Ha volgut quedar amb nosaltres per fer-nos una proposta.

DÍAZ

Exacte.

MARC

Doncs endavant. Que ja tinc ganes de saber què signifiquen els colors.

DÍAZ

Ho explicaré.

ESTER, *llegeix títols dels apartats del dossier.*

Idoneïtat geogràfica. Emergència social. Progrés/ demogràfic.

DÍAZ

Demogràfic. Escala Laboral. Flux migratori.

MARC

Flux fa gràcia.

DÍAZ

Ressonàncies polítiques. Actuació cultural. Tendències. Visualització. Reflex.

MARC

Cada vegada es tornen més conceptuals, els apartats. Els noms, almenys.

DÍAZ

Però facilitem dades contrastades de tots.

MARC

M'ho crec.

DÍAZ

Com veuen, hem realitzat una anàlisi profunda i exhaustiva de la seva ciutat.

MARC

Hi ha alguns dels criteris que no entenc, no exactament a l'hora de fer l'estudi, sinó de com agrupen els aspectes analitzats. La diferència entre Tendències, Visualització i Reflex.

DÍAZ

Però Reflex és clar, no?

MARC, *no ho té clar.*

Sí, Reflex, sí.

DÍAZ

Reflex està clar.

MARC

Sí, sí, tot el que té a veure amb Reflex està clar.

ESTER

Crec que m'ho hauria d'haver preparat.

DÍAZ

Puc resumir-ho, tot plegat, no es preocupi.

ESTER

No cal. Simplement que no m'agrada que fem les coses així. No per vostè. Marc, saps de què parlo, saps que/

MARC

Ha estat una emergència.

ESTER

Les coses/

MARC

Les coses les faríem tots millor si tinguéssim la manera de fer-les millor.

ESTER

És que després donem una imatge que no és. M'has col·locat en una situació de debilitat davant de/

MARC

De qui?

ESTER

De l'adversari.

DÍAZ

Aquí hi ha una sensació de guerra que no...

ESTER

A veure, per què una empresa com la seva, d'un país com el seu/?

DÍAZ

Amèrica.

ESTER

Estats Units d'Amèrica.

MARC

Un moment, hi ha moltes empreses grans, és que la sensació que Estats Units d'Amèrica ha vingut a visitar-nos...

DÍAZ

Soc del departament Europeu.

ESTER

Europa.

MARC

Europa no és Amèrica.

ESTER

Europa, Amèrica, què collons li importem? Per què ha vingut? Al gra, tu.

MARC

El dossier.

DÍAZ

Les nostres relacions comercials amb pràcticament tot el món ens obliguen a estudiar contínuament els territoris. Les escales d'estudi passen per diversos graus: continents, agrupacions d'estats, estats, nacions, províncies, ciutats, pobles.

ESTER

Nosaltres som una ciutat. Vostè es dedica a estudiar les ciutats.

DÍAZ

Les ciutats europees.

ESTER

I ara li ha tocat el torn a la nostra ciutat. Li agrairé que ens consideri ciutat. Molta gent diu que som un poble.

DÍAZ

Les etiquetes que establim venen marcades per uns barems demogràfics, geogràfics...

ESTER

I fan dossiers com aquests de totes les ciutats del món?

DÍAZ

Sí.

ESTER

De *totes* les ciutats del món?

DÍAZ

Sí.

ESTER

No m'ho crec.

MARC

Ester, són una empresa gran.

ESTER

No m'ho crec. Dossiers com aquests. Necessitarien equips, equips impensables, moltíssima gent. A quanta gent donen feina?

MARC

Ester.

ESTER

És impossible. O esclavitzen els treballadors?

DÍAZ

Explicaré el dossier.

ESTER

No cal que expliqui el dossier. Expliqui'ns per què vol parlar amb nosaltres.

MARC

Han dedicat molts esforços a fer aquest dossier.

ESTER

Que jo no m'he llegit.

DÍAZ

Li acabo de passar una còpia.

MARC

Exacte.

ESTER

No la vull.

DÍAZ

Doncs a mi no em dona la gana d'explicar el que hi diu.

MARC

Ostres. Ara és vostè que...

DÍAZ

O agafa el dossier o no en resumeixo el contingut.

ESTER

A veure, maca no vull que ens resumeixis el contingut, vull que d'un collons de vegada ens diguis què has vingut a demanar-nos.

DÍAZ

No us demanaré res.

MARC

Hem començat a parlar-nos de tu.

ESTER

Perquè és la guerra.

MARC

Sisplau, totes dues.

DÍAZ

No he vingut aquí per demanar-vos res.

MARC

Ho veus?

DÍAZ

Simplement us ho he de comunicar.

ESTER

Endavant.

MARC

Seu, Ester.

DÍAZ

L'últim que volia era haver de dir-vos-ho així.

MARC

Segueix parlant de tu.

DÍAZ

Ho prefereixo.

MARC

D'acord.

DÍAZ

Per això vaig demanar una sala/

ESTER

Va.

DÍAZ

M'hauria agradat fer uns preliminars que almenys justifiquessin la reacció que m'esperava que tinguéssiu després de saber la notícia. No és la primera vegada que participo activament en un procés com el que començarem ara. La major part de la meua feina va dirigida a redactar dossiers com el que teniu, tens, a les mans. Però hi ha una

altra part, una part més fosca de la meva feina, em van triar a mi per fer-la, suposo que hi va ajudar el fet que tingui facilitat pels idiomes, perquè el que sí que volem és comunicar una notícia com aquesta amb l'idioma genuí dels receptors de la notícia.

ESTER

Un de nosaltres dos podia haver parlat castellà.

DÍAZ

Vam preguntar-ho.

ESTER

Però no sabíeu que vindria jo. Som substituïts de substituïts. No ho sabíeu.

DÍAZ

No, no ho sabíem.

ESTER

Per tant, palla, palla, tot això és palla/

DÍAZ

Sí, tens raó.

ESTER

Palla i palla. Només és palla.

MARC

Ester, una mica de respecte. Va, només una mica.

ESTER

Que parli.

MARC

Respecte.

ESTER

Que parli.

DÍAZ

Parlo.

ESTER

Parla. Ara ho dirà. Va.

DÍAZ, contundent.

Esborrarem la vostra ciutat del cercador de mapes i de qualsevol cercador d'Internet.

...

ESTER

Que què?

DÍAZ

Això.

MARC

Això què?

DÍAZ

Això. No volem que els usuaris que fan servir el nostre cercador d'Internet trobin la vostra ciutat. A Internet.

MARC

No ho voleu.

DÍAZ

No.

MARC, *no s'ho pot empassar.*

Esborrareu Figueres del mapa. (*nota per al muntatge: es pot anar canviant la ciutat)*

DÍAZ

Dels nostres mapes sí. La ciutat, la deixarem tal qual.

MARC

Ah sí?

DÍAZ

Ho dic perquè, si no m'equivoco, l'expressió "esborrar del mapa" en català l'utilitzeu per quan s'elimina completament alguna cosa. Completament. Nosaltres no ho esborraríem completament. Només dels mapes. Només del cercador. Només d'Internet. Suposo que s'ha entès.

ESTER

S'ha entès. Que no destruïran Figueres. No la destruïran.

DÍAZ

No.

ESTER

No la destruïran. L'esborraran dels seus mapes i prou.

DÍAZ

I de tots els cercadors.

MARC

Dels cercadors. I dels vostres mapes.

DÍAZ

Exactament. Els veig sorpresos. És normal.

MARC

De tu, has dit que ens tractàvem de tu. Tracta'ns de tu.

DÍAZ

Us veig sorpresos. I crec que és perquè no he explicat que serà un procés que comença avui però que no es farà efectiu/

ESTER

Hi ha marge de reacció?

DÍAZ

Es farà efectiu demà passat. Però sí que hi ha marge de reacció.

ESTER

És un procés... curt.

DÍAZ

Podria ser-ho més.

MARC, destrossat.

No m'ho pots fer això.

DÍAZ

Què has dit?

MARC

Quan escriguis Figueres al vostre cercador... El vostre cercador és el que utilitza tothom. Quan tothom escrigui Figueres al vostre cercador...

DÍAZ

No sortirà res.

MARC

És impossible. Escriguis el que escriguis al cercador sempre surt alguna cosa.

DÍAZ

No.

MARC

Merda, sempre surt merda.

ESTER

Marc.

DÍAZ

Treballarem perquè no surti merda. Us ho prometo.

MARC

No sortirà res.

ESTER

Ara ens explicaràs els motius d'aquesta decisió.

MARC

Estúpida.

ESTER

Això. D'aquesta decisió estúpida.

MARC

Estúpida, ella. Estúpida ella.

DÍAZ

He estat a punt d'explicar-los durant més de vint minuts, exactament XXX minuts i encara no m'heu deixat. És el que toca normalment però no sé si cal.

ESTER

Sí que cal.

MARC

I tant que cal.

DÍAZ

Doncs no ho faré.

MARC

Sí que ho faràs.

ESTER

S'acaba de separar.

DÍAZ

Molt bé.

ESTER

Vols saber-ne els motius, Marc?

MARC

Ester.

ESTER

No està bé. S'acaba de separar. Necessita saber-ne els motius. Ens explicaràs els motius?

DÍAZ

Sí. Sí. Sí. Sí. Parlarem dels motius, discutirem els motius, escoltaré les vostres propostes. Les butaques eren per això.

ESTER

Deixa les putes butaques.

DÍAZ

Ei//

ESTER

Ei// està gairebé plorant assegut en una de les teves butaques.

MARC

No són seves. Les hem comprades nosaltres expressament per avui. Les hem pagades.

ESTER

Hem comprat aquestes butaques?

MARC

Sí.

ESTER

Aixeca't de la butaca.

DÍAZ

No, a veure, sisplau, no em podeu fer fora.

ESTER

No t'estic fent fora. T'estic demanant que t'aixequis de la nostra butaca, i que un cop dreta, amb les mans a l'esquena, ens recitis els putos motius pels que voleu eliminar Figueres dels collons de mapes.

DÍAZ s'aixeca de cop, mira al seu voltant, com si esperés trobar-hi ajuda. S'intenta explicar però la situació la supera i no se'n surt.

DÍAZ

Hem fet una anàlisi detallada de cada un dels apartats que fan que una ciutat pugui ser valorada, que pugui donar una imatge interessant a la resta del...

ESTER

No t'ho has preparat.

DÍAZ

Sí. Una imatge, la imatge que una ciutat, hi ha ciutats petites i ciutats més grans, i la gent que hi viu, és gent més petita, o gent/

ESTER

Més gran/

DÍAZ

Hi ha una barreja de condicionats, en una ciutat, els monuments, els carrers, els carrers asfaltats, els carrers sense asfaltar, els passejos, les parades d'autobús, la distribució de les farmàcies, i de les zones comercials, hi ha uns pàrquings de pagament, zones, zones verdes, hi ha gent, gent a les zones verdes, gent a les zones blaves, una ciutat... Sisplau, les vostres cares.

ESTER

Quan has dit que no és la primera vegada que feies una cosa així, volies dir que era la segona.

DÍAZ

Ho he fet moltes vegades.

ESTER

No ho sembla

DÍAZ, *afectada*.

La cara d'ell.

MARC

Què li passa a la meva cara?

ESTER

Una cara així, la deus haver vist moltes vegades.

DÍAZ

Així, no.

ESTER

És que s'ha separat.

DÍAZ

No ho tenia preparat. Això no ho tenia preparat.

MARC

Ara és culpa de la meva separació.

ESTER

La teva cara. Diu que la teva cara deu ser culpa de la separació.

DÍAZ

No havia donat mai una notícia com aquesta a algú que s'acabava de separar. O almenys de set anys. Set anys de relació.

ESTER

No pots saber si havies donat mai una notícia a algú que s'acabava de separar.

DÍAZ

Mai ningú no havia fet aquesta cara.

MARC

No estem parlant de la meva dona. No ho estem fent.

ESTER

De la teva ex-dona.

MARC

Estem parlant de la meva ciutat.

ESTER

N'hauríem de parlar més. Encara no ens ha donat els motius/

DÍAZ

Són al dossier.

MARC

M'he llegit aquest dossier, me'l vaig llegir ahir a la nit, al dossier no hi explica res, no hi diu res de fer desaparèixer la nostra ciutat.

ESTER

Figueres. Posem-li nom. Figueres.

MARC

Me'l vaig llegir a la nit, el tinc molt fresc.

ESTER

Això que deies abans. Et va trucar mentre el llegies, no? Filla de puta.

MARC

No parlis així de la meva dona.

DÍAZ

No parlem més de la teva dona, sisplau.

MARC

Parlem de la meva ciutat.

ESTER

Nostra. Som treballadors d'un projecte comú.

MARC, va perdent els papers.

Tu no vius a Figueres.

ESTER

I tant que visc a Figueres.

MARC

Viu a una urbanització.

ESTER

Una urbanització enganxada a Figueres. És Figueres. L'he vista citada al dossier.

DÍAZ

Si surt al dossier, ho considerem Figueres.

ESTER

També la trauran del mapa?

DÍAZ

Sí.

MARC, entra en un bucle.

Ella no ho ha perdut tot. Ella no ho ha perdut tot. Ella no ho ha perdut tot...

DÍAZ/ESTER

Què?

ESTER

Crec que ha arribat el moment de detallar-nos-ho tot plegat una mica més.

DÍAZ

D'acord.

MARC

Ella no ho ha perdut tot. Ella no ho ha perdut tot. Ella no ho ha perdut tot. Ella no ho ha perdut tot....

En MARC s'aixeca de cop, sense deixar de repetir la frase. Lentament es treu l'americana que porta, amb la mirada fixa en la DÍAZ. També es descorda la camisa, sense deixar de mirar-la. L'estranyesa del que fa provoca que la DÍAZ no continuï parlant. DÍAZ i ESTER se'l miren.

ESTER

Parla de mi?

DÍAZ

Diria que sí.

MARC

Necessito anar al lavabo.

DÍAZ

Molt bé.

ESTER

Marc, no.

DÍAZ

Deixa que vagi el lavabo.

ESTER

No.

DÍAZ

Ha d'anar al lavabo.

ESTER

El lavabo és cap a l'altre costat.

DÍAZ

D'acord.

En MARC surt pel costat correcte. Elles dues es queden en silenci un moment, però l'ESTER parla de sobte.

ESTER, li fa la pilota, ara.

T'agraeixo que hagueu considerat la meva urbanització com a part de Figueres. Però tenint en compte que a altres efectes no ens sentim part de Figueres, només cal que us fixeu en els equipaments, vivim allà deixats de la mà de Déu, som una urbanització, no serem ni la primera ni l'última a la que li passarà això, però vivim allà, com si no fóssim de Figueres, i agraeixo el gest d'haver-la inclòs al concepte de Figueres, però em semblaria lògica una opció més conseqüent amb tot plegat: esborreu Figueres del mapa, però deixeu-hi la meva urbanització.

DÍAZ

Veig que aprofites que el teu company no hi és.

ESTER

Ha estat ell que ha marxat.

DÍAZ

Jo també ho aprofitaré. Necessito explicar-me. He de fer-ho, de fet és la meva feina/

ESTER

Et paguen per això.

DÍAZ

Això.

ESTER

Però esperarem que torni.

DÍAZ

No esperarem.

ESTER

Hem esperat no sé quanta estona i ara no podem/

DÍAZ

T'ho començo a explicar a tu.

ESTER

Una actitud americana.

DÍAZ

Què vols dir amb això?

ESTER

Covarda, que ets una covarda.

DÍAZ

Soc considerada. S'ha separat. Prefereixo no ficar més el dit a la ferida, entens el que vull dir, he vist com s'ha posat prefereixo no.

ESTER

Una altra resposta americana.

DÍAZ

Estic nerviosa. Ho sento. Tens raó. Esperarem que torni. Esperaré que torni. Parlaré quan hagi de parlar. És la meva feina. Ho faré d'aquí uns minuts. No pensaré en la seva cara, en la seva separació, esperaré que torni, us ho explicaré, els motius, us els donaré a tots dos.

ESTER

Ara potser necessaries la taula.

DÍAZ

Per què ho dius?

ESTER

Per amagar-t'hi a sota.

DÍAZ

...

ESTER

He estat dolenta, perdona.

DÍAZ

Una mica.

ESTER

I no calia.

DÍAZ

No.

ESTER

Ho dic perquè en el fons no m'ha sorprès tant el que ens has proposat.

DÍAZ

Ara dius que no t'ha sorprès tant, però la teva reacció d'abans...

ESTER

He tingut temps de parar un moment. I, ho confesso, no és la primera vegada que hi penso. He passejat moltes vegades per Figueres pensant "que lletja que és aquesta ciutat".

DÍAZ

Ara no sé si parles de debò.

ESTER

Totalment. He pensat moltes vegades que Figueres és lletja.

DÍAZ

...

ESTER

Sí, sí, lletja. No trobes? Sort de les urbanitzacions.

DÍAZ

Escolta, això de les urbanitzacions, és que em penso que ja/

ESTER

No, no, ho dic de debò. He pensat molts cops que Figueres és lletja. Tu no? Tu que l'has estudiada? Tu, no?

DÍAZ

Bé... Sí... però no tota.

ESTER

No tota què?

DÍAZ

Que no tota és lletja.

ESTER

Tu la trobes lletja?

DÍAZ

Bé.

ESTER

La trobes lletja?

DÍAZ

No tota. Tu has dit que/

ESTER

No tota.

DÍAZ

No tota és lletja.

ESTER

No, no tota la ciutat és lletja. Què hi deu haver, la part del centre que encara s'aguanta una mica, no?

DÍAZ

Sí.

ESTER

Tota la part del centre?

DÍAZ

No tota.

ESTER, un punt irònica.

Doncs diguem que és tota lletja.

DÍAZ

Sí.

ESTER

Tot Figueres és/

DÍAZ

Horrible.

ESTER

Fastigosa.

DÍAZ

Sí. No. Fastigosa no.

ESTER

Has dit que sí.

DÍAZ

No, un moment, jo no he dit que fos fastigosa. Només he dit que sí. Ho has dit tu. Jo he dit que sí. Només he dit que sí.

ESTER

No, maca, tu no has dit res. Et demanem els motius d'aquesta decisió que heu pres i tu no has dit res, només saps dir que Figueres és horrible, que és fastigosa, molt seriós tot plegat, aquestes paraules, molt professionals/

DÍAZ

Però si has estat tu/

ESTER

Jo sí, però tu has dit que sí quan he dit que Figueres era fastigosa. Ho has dit tu. Per què? Per què? Per què?

DÍAZ

Jo no he di/

ESTER

Per què ens feu això?

DÍAZ

Un dels criteris que fem servir és l'estètic.

ESTER

En comparació amb què?

DÍAZ

Ara no entenc la pregunta.

ESTER, *es va posant dura.*

Si un dels criteris és estètic deu ser en comparació amb alguna cosa. Figueres és lletja respecte què. Respecte què. En comparació amb. Respecte a. Qui marca els criteris, els criteris que diuen que Figueres és una ciutat lletja?

DÍAZ

Ho has dit tu que era lletja.

ESTER

Jo he dit que a vegades passejo per Figueres i que penso, que penso, *penso* quina ciutat més lletja, però qui ha dit que jo tinc prou criteri com per dir i afirmar que la meva ciutat és lletja? Visc en una urbanització, això ja em treu punts. Qui em dona credibilitat?

DÍAZ

Treballes a l'Ajuntament. Se sobreentén que tens una certa estima per la teva ciutat. I també que tens credibilitat.

ESTER

Soc la substituta de la substituta de la substituta.

DÍAZ

Això també és veritat.

ESTER

Jo no t'he faltat al respecte.

DÍAZ

Però si ho has dit tu.

ESTER

Jo dic moltes bestieses.

DÍAZ

Sí.

ESTER

I tu no respons les meves preguntes.

DÍAZ

En comparació a què.

ESTER

Exacte.

DÍAZ

El barem som nosaltres.

ESTER

Els americans.

DÍAZ

No, la nostra empresa.

ESTER

Que seria el mateix.

DÍAZ

No, un moment, les coses clares, la nostra empresa té uns criteris.

ESTER

Que l'estètic en sigui un em sembla patètic.

DÍAZ

No només l'estètic.

ESTER

Doncs quins? Quins? No ho sé, és la teva feina, no has dit res. Hi ha algun criteri econòmic? Social?... La immigració? No ho sé, algun criteri. El Reflex deu ser això. El Reflex. Què collons és el Reflex?

DÍAZ

La immigració n'és un.

ESTER

És l'única ciutat del món amb immigració. M'estàs dient que som l'única ciutat del món amb immigració? M'estàs dient que la immigració és un criteri per esborrar-nos del mapa? Jo no en diria criteri, en diria feixisme, d'això.

DÍAZ

No he dit això.

ESTER

Doncs?

DÍAZ

Parlava culturalment.

ESTER

Culturalment, què? Has dit immigració. Ara dius culturalment.

DÍAZ

És que volia parlar primer de la immigració, però potser és millor primer parlar de l'activitat cultural que registren els nostres estudis.

ESTER

Has posat "immigració" i "culturalment" a la mateixa frase. O en dues frases molt seguides, ara no ho sé. En tot cas em sembla que estàs tergiversant, sí, tergiversant, manipulant/ Totes les empreses feu el mateix. Immigració i culturalment a la mateixa frase és un prejudici.

DÍAZ

Són els punts que van seguits al guió.

ESTER

Ara una pregunta, de debò: quantes vegades has fet això que estàs fent avui, perquè ningú no diria que...

DÍAZ

M'està passant tot això perquè he creat un vincle.

ESTER

Amb nosaltres.

DÍAZ

Amb ell.

ESTER

La seva història personal.

DÍAZ

Exacte.

ESTER

La seva separació, el fet que hagi plorat.

DÍAZ

Exacte.

ESTER

I ara et faràs enrere. En el marge aquest que tenim per parlar d'aquesta decisió que heu pres, et faràs enrere.

DÍAZ

No. Simplement buscaré la manera més adequada d'explicar els motius que porten la nostra empresa a no voler que Figueres segueixi sortint al nostre cercador, i la buscaré, la manera, la buscaré perquè és la meva obligació, podem parlar-ne, i potser podem establir uns terminis de recuperació, unes condicions de/

ESTER

Ah, no està tot perdut?

DÍAZ

Sí i no. Podem parlar-ne. Jo us explicaré els motius i potser vosaltres/ Jo us ho he d'explicar bé. És la meva feina i ho he de fer sempre bé, però sobretot en una situació delicada com la que està passant el teu company Marc.... Per això he tingut un moment de voler-t'ho dir només a tu i evitar-me el mal tràngol de/

ESTER

I amagar-te sota la taula.

DÍAZ

Però tens raó, m'has fet veure que tens raó, que hem de parlar quan hi sigueu tots dos, tot i que és veritat que el més important ja està dit/

ESTER

No és veritat. Si encara podem fer-vos canviar d'opinió.

DÍAZ

No canviarem d'opinió.

ESTER

Acabes de dir que potser podem establir unes condicions.

DÍAZ

És una pura formalitat.

ESTER

Ell se n'ha anat plorant, però amb l'esperança de poder-ho canviar.

DÍAZ

Hi és. Sempre hi és. Però he de dir, no vull dir que no, no vull seguir, és que és una/

ESTER

Una formalitat americana.

DÍAZ

És com quan algú, vull explicar-t'ho millor perquè dit així sona molt malament, és com quan algú, és, és... l'amor, és com l'amor.

ESTER

Ho has trobat.

DÍAZ

Hola què tal, em dic, bé, tot això, ja m'entens, hola què tal, no m'agrades, no m'agrades, hi ha una resposta, pot no haver-hi una resposta o pot no ser-hi, m'entens, però la cosa és clara, i l'altre normalment ho entén, o exigeix més detalls, més explicacions, però la resposta és la mateixa, i ja pots donar-hi voltes, que la negativa/

ESTER

La negativa és allà.

DÍAZ

Però sí que hi ha algun moment que pots voler suavitzar-la, per com t'ha mirat l'altre, per algun detall.

ESTER

En Marc te n'ha donat alguns.

DÍAZ

I per això crec que faré bé de donar-vos una explicació, quan no caldria, som una empresa/

ESTER

Americana.

DÍAZ

Però jo us donaré una explicació. I ho faré amb la cura amb la que volia exposar la decisió que ha pres la nostra empresa, la cura que no ha trobat el seu lloc per culpa de la tensió que ha sorgit. Per això crec que ara em toca ser professional i anar molt amb compte. Diré les coses amb compte. Les diré amb molt de compte.

En MARC torna. Duu dos trossos de fusta a les mans. Són dos trossos de cadira.

DÍAZ

La vostra ciutat és una ciutat de merda.

...

DÍAZ

Perdó.

MARC

Una ciutat de merda. Aquesta ciutat? Aquesta ciutat que té aquesta sala, aquesta sala lluminosa, aquesta sala amb les butaques, aquesta sala, a la meva ciutat, la meva ciutat de merda, la meva ciutat, vens de fora, d'Amèrica, Califòrnia, allà amb els cavalls, i les roques, i els ossos i les platges i els actors de Hollywood, també són allà, no?, són allà, al teu país, al teu país, i la meva ciutat, la meva ciutat és una ciutat de merda.

DÍAZ

Acabo de demanar perdó.

ESTER

Acabes de dir que la nostra és una ciutat de merda.

DÍAZ

Sí, sí, ho he dit i demano perdó. I ja està.

MARC

Has dit que la nostra ciutat és una ciutat de merda. I a mi m'han passat diverses coses pel cap. Unes quantes. Moltes, de fet. La frase que has dit, el meu cap, jo m'acabo de separar, jo acabo de vomitar, he anat al lavabo, les coses se m'havien posat a lloc, he tornat, he tornat i pretenia començar una conversa, amb vosaltres dues, ella és una substituïda, jo també, tu ets americana, i ara has dit aquesta frase, l'has dita i m'han vingut tantes paraules per dir-te, podríem tenir tantes coses, és que no només coses, sinó converses senceres, escriuria llibres que portarien el meu nom, el meu nom a la portada, plens de paraules, de frases, de monòlegs que et diria, que et podria dir ara mateix, tinc tantes opcions després de sentir això, que ara no sé quina triar, però en triaré una i serà aquesta.

En MARC fa intenció d'aixecar-se i d'anar directament cap a la DÍAZ, amb violència (sembla com si li anés a fer mal), però l'ESTER, parlant, el frena.

ESTER

Un moment, Marc, crec que és important que sigui ella qui digui les paraules. Vull dir que ja les ha dites, però les podria dir millor. I així ho farà. Què són aquests pals?

MARC

Una cadira.

ESTER

No, els pals.

MARC

Són la cadira. Un tros de cadira.

ESTER

Dos trossos.

MARC

D'una cadira de les que anaven a conjunt amb la taula de roure.

ESTER

La cadira de roure.

MARC

Algú ha volgut ficar més coses al magatzem/

ESTER

Provisional.

MARC

I ha trencat una cadira.

DÍAZ

Ho sento, també sento tot això de la cadira.

MARC

Aquestes són les paraules que havies de dir?

DÍAZ

No. Com estàs?

MARC

M'ho pregunta a mi?

ESTER

Sí.

MARC

I m'ho pregunta de debò?

ESTER

Sí.

MARC

Com estic? Doncs ara et diré una cosa, que no és la que t'anava a dir, però te la diré.
Com estic? Destrempat. Estic destrempat.

ESTER

Això vol dir que abans estava trempat.

MARC

Literalment destrempat.

DÍAZ

Ostres. No? Ostres, tu. Destrempat, diu.

MARC

Et trobo guapa. Molt guapa.

DÍAZ

Ah gràcies.

ESTER

Ara no m'esperava això.

MARC

Hem establert una relació, els mails, els mails que ens hem enviat tots aquests dies. I quan t'he vist, havia buscat alguna fotografia al... l'he buscada al vostre... al vostre.... al vostre cercador.... l'havia buscada i l'havia trobada... Realment no sortirà res quan posis Figueres al vostre cercador?

DÍAZ

Res.

MARC

La sensualitat que desprens en directe se m'ha barrejat amb el llenguatge, amb la teva veu, la teva manera de parlar, amb totes les expressions que has fet servir aquests dies que hem anat parlant per mail i les expressions d'ara, d'avui, t'has sabut guardar molt bé la notícia que ens portaves, aquest secretisme que en el fons em provocava un efecte de seducció tots aquests dies, quan pensava que ens venia a visitar una empresa americana, el teu secretisme seductor, les teves paraules seductores i les teves tetes...

DÍAZ/ESTER

Un moment.

MARC

Deixa'm parlar. M'han captivat les tetes i el seu origen. La sensació que aquestes dues tetes han creuat l'Atlàntic només per parlar amb mi.

DÍAZ/ESTER

De debò.

MARC

Sí, ara de debò. Estic en un moment baix. La meva dona, li dic la meva dona i no estàvem casats, la meva dona m'ha deixat justament quan jo li he demanat, sisplau, Carolina, casem-nos, set anys, Carolina, sisplau, vull passar la resta de la meva vida amb tu. Sé que potser no ho hauries dit mai, per com soc, per la meva feina, segurament, responsable de comunicació, soc el substitut, però per la meva feina, normalment el perfil dels responsables de comunicació, bé, és aquest que veus, i no hauries dit mai jo aquestes coses de les relacions, de l'amor i de tot això, jo me les prenc com si visquéssim al segle XVIII, no ho haguessis dit mai oi que no?, doncs em prenc les relacions de parella amb una seriositat profunda i amb una perspectiva romàntica que, ja t'ho diré jo ara, han provocat la nostra ruptura. Fa dies que carrego amb la culpa de no saber viure amb llibertinatge, el llibertinatge és bo, no sé si n'hi havia més al segle XVIII o al segle XIX, però jo no sé viure amb llibertinatge, però hi ha alguna cosa d'aquella època que sí que va amb mi, el casament, i no sé viure amb alegria la ruptura, carrego amb l'encallament que una ruptura com aquesta m'ha suposat. Però quan vaig començar a rebre els teus mails, aquell català tan perfecte, aquella autoritat tan distesa que proposes, la teva figura borrosa a les fotos que surten al cercador, i el llenguatge, i l'expectativa d'una trobada amb tu i amb el món que representes, la vinculació de tu a la teva empresa, el naixement d'una esperança, no sé si m'explico, l'esperança, hi ha tan poca gent que viu amb esperança avui en dia que, fins i tot després d'una ruptura com la que acabava de passar, jo vaig decidir-me a lluitar per mantenir-la, a fer-la viure, l'esperança en un futur per mi, i en un futur per tots, per la meva ciutat, pels d'aquí. Tu, amb aquesta figura, amb aquestes dues tetes i amb aquestes paraules que tan bé saps fer servir eres l'esperança a la meva vida sentimental i a la vida de la ciutat en la que té lloc aquesta fantàstica reunió que ha començat amb una salutació cordial, unes mirades suspeses tota l'estona, espero que no se m'hagi notat, unes mirades suspeses cap a tu i cap a qualsevol part del teu cos i de la teva ànima, una suspensió que esperava un notícia favorable a la nostra ciutat, a la meva ciutat, ella viu en una urbanització i ja pot dir que és Figueres, però no és Figueres, Figueres és la meva ciutat, i esperava una cosa agradable, també ho esperava de la boca de la Carolina i vaig rebre un no, i ara rebo, de tu, d'aquesta figura i d'aquestes tetes, i de la teva boca, ara en rebo un odi irrefrenable.

ESTER, *perplexa després del discurs d'en MARC.*

Ara entens perquè jo soc la substituta de la substituta. I ell no, vull dir. Ell està més amunt. Per com parla. Parles molt, avui, Marc, eh, no t'havia sentit parlar mai així.

Davant d'això, crec que el millor que podem fer és deixar la reunió aquí. Si un cas ens envieu per mail els formularis que hem d'omplir per cessar les relacions amb el vostre cercador. Marc, es veu que no podem fer-hi res, ja sé que amb aquets discurs pretenies que/, però res. Ens envieu això i ja està. Em sap greu ser així d'expeditiva, però entendràs que no estem en les condicions, ni amb les ganes de seguir conversant amb tu. Ell necessita una dona, vull dir una estona per refer-se, i jo necessito deixar-te de veure.

DÍAZ

Trobo desagradable l'ús del xantatge emocional en una transacció que jo intentava que fos agradable.

MARC

Agradable? En anglès agradable vol dir el mateix que en català? No has vingut amb un diccionari, tu?

DÍAZ

Està clar que no soc ningú per dir res sobre la vostra ciutat més enllà del que tingui a veure amb el fet que la vostra ciutat surti als mapes de l'empresa que jo represento, i casualment tot el que he dit per ara té a veure amb el fet que la vostra ciutat ja no sortirà més als mapes que jo represento. Dit això, i quedant claríssim que no hi ha alternativa, ara us he dir que la decisió ja està presa/

ESTER

Ara, diu.

DÍAZ

/sí que m'agradaria dir, com a persona humana, com a persona que ha viatjat pel món, que coneix cultures i països diversos, que ha parlat amb gent, que té contacte amb el futur, que sap on és el futur, us puc dir que la supèrbia és un dels factors que hem detectat a totes les ciutats que estem esborrant del mapa.

ESTER

Ah? No som l'única?

MARC

I la paraula supèrbia, en anglès vol dir el mateix?

DÍAZ

Pots parar?

ESTER

No pot parar.

MARC

És per entendre la diferència entre la nostra supèrbia i el seu discurs.

DÍAZ

La vostra ciutat/

ESTER

Un moment, m'agradaria ser sincera amb en Marc sobre una cosa que he dit abans, quan ell no hi era.

DÍAZ

Ara no cal.

ESTER

Ho he dit parlant amb ella, he dit que moltes vegades he pensat que la nostra ciutat, aquesta ciutat, que quan hi passeges, tothom es mou en cotxe, i el soroll i tot plegat, i tot el centre, ara sí, ara està bé el centre, però camines deu minuts, i no sé, li he dit, li he dit que moltes vegades passejant he pensat que aquesta ciutat era lletja, ho he pensat, i ara necessito dir-t'ho a tu, perquè ho he pensat però vull que entenguis que per molt que jo sigui d'una urbanització, jo m'estimo/

MARC

D'acord.

ESTER

No, és que ho vull dir, jo m'estimo la meua ciutat. És que donava per tancada aquesta reunió, però no vull deixar de dir unes quantes coses. I aquesta n'és una.

MARC

Gràcies, Ester.

En MARC s'aixeca i abraça amb força l'ESTER. Aquesta li torna l'abraçada, que és excessiva, però és que en MARC està molt fet pols. El moment s'allarga. La DÍAZ no sap què fer.

DÍAZ

Estava parlant jo.

ESTER

Tots tenim moltes coses a dir. La nostra ciutat té coses precioses.

DÍAZ

Ho sé.

ESTER

Marc, té coses precioses.

MARC

Sí.

ESTER

Tenim una mascota.

MARC

Ester, això no.

DÍAZ, *buscant al dossier, de sobte.*

Teniu una mascota?

ESTER

Això canvia alguna cosa?

DÍAZ

M'estranya que no consti al nostre dossier.

MARC

És que no és nostra. Sé en què estàs pensant i no és la nostra mascota, Ester.

ESTER

Una cigonya. Tenim una cigonya de mascota. Això de les mascotes és molt americà.

DÍAZ

Sí que ho és. I?

ESTER

Res, només necessitava dir això. Bé, ho he dit per què... Ho dit esperant que pogués tenir una mica de compassió després de saber-ho. Compassió. Quines converses més profundes que estem tenint. Parlem de supèrbia, de compassió. No hi estic acostumada.

DÍAZ

Jo no estic acostumada a que m'ataquin tan directament.

MARC

No t'he atacat.

ESTER

A mi no m'han dit mai coses tan maques. A veure, ha estat una mica barroc, però de fet, tot el que t'ha dit, ha parlat de la seducció de les teves paraules.

DÍAZ

Em sembla lamentable aquest intent de flirteig per intentar aconseguir que canviem d'opinió. I diu molt poc de tu i de la gent que representes.

MARC

Tornes a parlar de la meva ciutat des de la supèrbia.

DÍAZ

Viatjo pel món, conec dones, conec homes, conec parelles, famílies senceres que em reben, passo el tràngol d'explicar-los que la seva ciutat, la seva ciutat ja no constarà més als nostres mapes, i ells tenen una reacció que em fa replantejar la decisió, una reacció que està a anys llum de la vostra explosió de supèrbia, això sí que és supèrbia, des de la miniatura de la teva figura, de la teva ciutat, la supèrbia d'un home petit amb els ous tan grans que no caben en aquesta sala.

ESTER

I això que li vas fer treure la taula.

DÍAZ

La supèrbia, diré tantes vegades com vulgui aquesta paraula, d'una ciutat de províncies.

MARC

Ara ho ha dit. Ara sí. La nostra ciutat de províncies. Que no és la teva ciutat americana.

DÍAZ

Quantes vegades heu sortit d'aquesta ciutat? Quantes hores aneu amb avió per veure altres ciutats?

ESTER

A quin segle et penses que vivim, maca?

DÍAZ

Des que he entrat a aquesta sala tinc clar que no vivim al mateix.

ESTER

Puc tirar-li el dossier pel cap?

MARC

Deixa que parli.

DÍAZ

El món és molt gran. I la Carolina ho sabia.

MARC

No parlis de la Carolina.

DÍAZ

Estic perdent els papers, però és que ho entenc, entenc, entenc perquè et va dir que no.

MARC

No vagis per aquí.

ESTER

Parles de nosaltres com si ens coneguessis de tota la vida.

DÍAZ

Soc clara, he estat clara, i dura, però és que necessito que entengueu que aquesta decisió, la de la meva empresa/

ESTER

N'està convençuda?

DÍAZ

Sí.

ESTER

De la decisió.

DÍAZ

Sí. Heu d'entendre que és un toc d'atenció, que en el fons us estem fent un favor, a vosaltres i a la vostra ciutat, i m'ha semblat que el que ha passat entre en Marc i la Carolina va en la mateixa línia.

MARC

El que ha fet la Carolina amb mi és un toc d'atenció.

DÍAZ

És un reclam de canvi. Vol una altra cosa.

MARC

Això està clar.

ESTER

La intel·ligència americana.

DÍAZ

Ella necessitava una mirada cap enfora.

MARC

No sé si ho estic entenent. Li vaig demanar per casar-nos, que, a veure, això és el que acostuma a passar, eh, set anys, li demano per casar-nos, sé que potser jo soc més d'un altre segle que d'aquest/

DÍAZ

Això passa, això passa a moltes de les ciutats que estudiem.

MARC

No es fa molt això al teu país?, no es casa molt la gent allà? Jo li estava demanant per casar-nos i què hauria d'haver fet, segons el vostre estudi?

ESTER

Segurament hauries d'haver fet el contrari. No? Bé, ho dic pel discurs que estava fent la Díaz. Per lògica, deu ser el contrari. Separar-vos. No ho sé. És això? Ho estic entenent bé? Potser m'he perdut alguna cosa. Hi ha hagut un moment que he pensat que estava fent una metonímia entre la vostra relació i Figueres. Saps? Una metonímia. Ara sí que és una metonímia, no? No? Què és una metonímia? No seria una metonímia? Ha parlat de Figueres i l'ha comparat amb la vostra relació. Podria ser una metàfora, també. Però jo crec que és una metonímia, ho he llegit a algun lloc. És una metonímia o una metàfora?

DÍAZ

Jo diria que he fet les dues coses. Una metonímia i una metàfora.

MARC

És creativa, la Díaz. Sap tantes coses, eh.

ESTER

És americana.

MARC

I ha viatjat molt. El món, el món, la nostra ciutat, bahhh, el món, eh, Díaz.

DÍAZ

He viatjat molt i puc parlar no des de la supèrbia sinó des del coneixement. Són dues coses molt diferents.

MARC

Exacte. Parla tan bé ella, aquest discurs.

DÍAZ

He viatjat molt i només us demano que us prengueu el que està passant avui i aquí com una empenta a millorar, a encetar un nou camí i a ser feliços mirant cap al futur. Nosaltres/

ESTER

Aquest nosaltres em comença a posar nerviós. Estàs sola, estàs sola.

MARC

L'empresa.

DÍAZ

Els americans fa anys que ho fem. Mireu enfora. Mireu, de debò, mireu enfora. La vostra ciutat és molt petita, però el món és gran.

ESTER

Jo ara no sé què hem de dir. Tu que tenies tantes coses per dir-li...

MARC

Només se me n'acut una. *(En MARC es posa dret)* I la diré tan clar com pugui, tan clar com has dit tot això de la Carolina, no la coneixes de res, i has parlat tan clar d'ella... doncs jo seré igual de clar.

En MARC fa intenció d'aixecar-se, agafa algun dels trossos de cadira i fa per anar directament cap a la DÍAZ, amb violència, però l'ESTER, parlant, el frena de nou.

ESTER

Un moment. És que ara he entès tot això que li has dit de la Carolina. I com que has confirmat que tot plegat era una metàfora i una metonímia alhora, necessito, per estar més tranquil·la, que em confirmis que ho estic entenent bé: tu creus que en Marc i la Carolina, i la seva relació, i els seus polvos, que són com són, en el fons representen Figueres. Aquesta antigor, aquesta, aquesta, no sé... Això. Tu creus això, si no no haguessis fet cap metonímia. No?

DÍAZ

Sí.

ESTER

Doncs crec que em toca dir que jo follo bastant més que tot això que estàveu dient. Que jo tot això del segle XVIII casi que no.

MARC

El llibertinatge, sí. El llibertinatge, sí.

ESTER

No ho sé. Però de debò que follo molt.

MARC

Ella no ha dit que la Carolina i jo no folléssim.

ESTER

Em refereixo al paradigma. No sé si són les butaques o què, però realment cada vegada em sento més còmode parlant amb vosaltres. He dit paradigma. Jo he dit paradigma.

DÍAZ

Quin paradigma?

ESTER

M'imagino el paradigma, el model de relació d'en Marc i la Carolina i entenc que l'estàs associant a la nostra ciutat i em sembla un error.

MARC

Estàs donant per suposat una sèrie de coses entre la Carolina i jo, Ester.

ESTER

Estic parlant de mi, de la meva experiència i del fet que la senyoreta Díaz.

MARC

Senyora, abans m'has corregit a mi.

ESTER

Necessito explicar una anècdota personal.

DÍAZ

No és el moment.

ESTER

He arribat tard perquè m'he atabalat cordant-me els botons de la brusa després de ser penetrada impetuosament per un segurata a la cantonada d'aquí al carrer de sota.

MARC

Ester.

ESTER

No era el segurata de l'Ajuntament. Era el del pàrquing.

DÍAZ

Jo ara...

ESTER

I he estat penetrada amb una passió que, pel teu discurs, sembla que no sigui pròpia d'una ciutat de províncies. Ha fet servir aquesta expressió, no? A les ciutats de províncies també follem, i ho fem al llit, i ho fem a la cuina i ho fem en una cantonada, i, ja t'ho dic ara, si puc visc totes tres experiències el mateix dia, tres polvos distanciats, però tots el mateix dia, i si puc també els repeteixo d'un dia per l'altre. Aquí, a Figueres, gaudim dels polvos tant o més que a Amèrica, és que ja no sé si dir que ets d'Amèrica o de Califòrnia, com més gran millor, aquest és el teu discurs, jo he entès això, oi, com més gran millor. Ara aquesta última frase sí que ha sonat malament amb tot el discurs que he fet abans, però aquesta última frase, com més gran millor, en el teu, de discurs, no tenia res a veure amb els polvos, sinó amb l'estúpida idea/

MARC

Estúpida, ella.

ESTER

La idea que a les ciutats de províncies tots fotem polvos com ho devien fer en Marc i la Carolina. I, Marc, sento insistir amb la idea de la mala relació que tenies amb la teva ex, no sé si és cert o no és cert, però és pura especulació, que m'ha anat bé ara que sé fer discursos, m'ha anat bé per poder defensar la nostra postura, ja que tu no ho feies. Perquè potser tenim poc marge de reacció, però almenys hem de defensar la nostra

postura i no plorar, i no agafar trossos d'una cadira per/. No me l'ensenyis, no la vull veure.

MARC

Estava punt de fer-ho.

ESTER

T'he frenat jo.

MARC

Estava a punt de defensar-me.

ESTER

Però no ho has fet.

MARC

Estava a punt de fer-ho.

ESTER

Doncs fes-ho.

MARC

Estava a punt de preguntar-li, és que tot això dels meus polvos amb la Carolina potser no calia, Ester, ni que ho digués ella, ni que ho diguessis tu. Jo estava a punt de preguntar-li què en pensa el seu home de tot això.

ESTER

El d'ella. El que viu a Londres. Em sembla una bona pregunta. No sé on vols anar a parar, però em sembla una bona pregunta.

DÍAZ

No cal parlar del meu home.

ESTER/MARC

Hem parlat de la Carolina.

DÍAZ

D'acord. Què en pensa de què? No crec que calgui, però entenc, entenc el xantatge emocional, entenc el que m'esteu fent. La vostra arma, la vostra única/

MARC

El teu home seu a la seva butaca de Londres allà al Hyde Park, la seva butaca allà al Hyde Park mentre tu voltes pel món, amb la teva americana/

DÍAZ

Què li passa a la meva americana?

ESTER

Una americana americana... Perdó.

MARC

I contempla l'univers amb calma, el teu home.

DÍAZ

Una butaca al mig del Hyde Park, quina absurditat.

ESTER

Deu estar fent una metàfora.

MARC

La calma, la tranquil·litat. Ho sap el teu home que et dediques a/

ESTER

Hem mantingut una reunió amb tu i no sé quin és el teu càrrec.

MARC

És com aquella pel·lícula d'en George Clooney, ara no em surt el nom.

ESTER

Jo les he vistes totes. Els diumenges al vespre em foto d'estar per casa, tu ara em veus vestida així i et deus pensar que soc d'aquelles que sempre va arreglada, però no, soc de les que follo per les cantonades i es fot el xandall per estar per casa. Soc d'aquestes. Soc de Figueres, d'una urbanització, soc d'aquestes.

MARC

En Clooney va d'empresa en empresa fotent fora a tot déu.

DÍAZ

Jo no/ És que estem confonent els termes.

MARC

Potser sí, però la situació que estem vivint ara m'ha fet pensar en aquella pel·lícula.

DÍAZ

És que jo no tocaré res de la vostra ciutat, ni me la carregaré, ni res, em sembla que li estem donant una importància a un acte purament virtual.

MARC

Has demanat tu aquesta reunió, aquesta formalitat, i l'has convertida en alguna cosa molt important i gens virtual.

ESTER

Aquestes butaques, la importància d'aquestes butaques.

DÍAZ

És veritat.

MARC

Què en pensa el teu home?

ESTER

No deuen estar casats.

DÍAZ

No vull parlar d'això.

ESTER

No deueu estar casats, algun moment he pensat que sí, però, és clar, la teva manera d'entendre les relacions de parella, si véns d'allà, d'una ciutat gran...

DÍAZ

No estem casats.

ESTER

Ho veus?

MARC

Digue'm el nom.

DÍAZ

Mark.

MARC

El seu nom.

DÍAZ

Mark.

MARC

Ara per què collons no em pot dir el nom del seu/ home.

ESTER

Company.

DÍAZ

Es diu Mark.

MARC

Marc.

DÍAZ

No, amb K.

MARC

Es pronuncia diferent.

DÍAZ

Es pronuncia Mark.

MARC

Marc.

DÍAZ

Mark. És igual.

MARC

Mark.

ESTER

Ara.

MARC

Quina relació teniu amb en Marc?

DÍAZ/ESTER

On anirem a parar?

MARC

Quina relació?

DÍAZ

No puc definir la meva relació amb en Mark.

MARC

Sí que pots definir en Mark.

DÍAZ

No definiré en Mark.

MARC

Teniu aquell tipus de relació moderna que aquí no sabem tenir.

ESTER

És que no té res de dolent tenir aquest tipus de relació moderna.

MARC

Jo no he dit que tingui res de dolent.

ESTER

És que no té res de dolent. Ho torno a dir.

DÍAZ

No sé que us fa pensar que la meva relació amb en Mark és moderna.

MARC/ESTER

Ens ho fa pensar que no la saps definir.

DÍAZ

En Mark i jo estem molt bé.

ESTER

Cada vegada que diu Mark et veig a tu i m'atabalo.

DÍAZ

Doncs no pensis.

MARC

És que no pot pensar en cap altre Marc perquè no respon a la meva pregunta. Com és la teva parella? Com és en Mark, que viu a Londres, que seu a una butaca al Hyde Park, com és en Marc? Com és en Mark?

DÍAZ

Va.

MARC

Us estimeu amb en Mark?

DÍAZ

Sí.

MARC

Us ho dieu?

DÍAZ

Va.

MARC

Us ho dieu?

DÍAZ

Sí.

MARC

Què us dieu?

DÍAZ

Que/

MARC

Què? Un exemple.

DÍAZ

No m'ho deixes dir.

MARC

Va, que ho digui.

ESTER

Sí.

MARC

Estem esperant que ho diguis. Un exemple, només.

DÍAZ

No puc posar un exemple fora de context. La situació no/

MARC

Esperarem que ho diguis. Alguna cosa maca, que us digueu.

DÍAZ

Però un moment.

MARC

No ho recordes.

DÍAZ

Li agafava/ Li agafo sempre li agafo els dits així.

MARC

Com?

ESTER

Deu ser maco.

DÍAZ

I li posàvem nom a cada dit. Ell deia el nom i jo. Rient, era una tonteria, rient, ell deia que.

MARC

Quin nom li posava als teus dits?

DÍAZ

No...

MARC

No què?

DÍAZ

No deu poder dir-ho. Per la tensió.

MARC

No se'n deu recordar.

DÍAZ, *que sembla que plora.*

Això vostre és una merda d'estratègia.

ESTER

Ha tornat a dir merda. Marc, no saltis, no saltis.

MARC

Has tornat a dir merda. Abans has dit que la nostra ciutat era una merda, una merda, la meva ciutat, hòstia hòstia... I ara ha tornat a dir merda.

ESTER

Sí, però aquesta vegada parlava de la nostra estratègia, no de la nostra ciutat de merda.

MARC

Però ha tornat a dir merda, hòstia puta, hòstia puta...

DÍAZ

Perdó, de debò, perdó per abans, però és que tot això on hem arribat ara, la veritat és que no ho entenc, jo només us he comunicat una decisió empresarial, una decisió que havíem de compartir, de discutir, i jo he dit coses que no havia de dir, o no les he dites com les havia de dir, però ara vosaltres esteu parlant de totes unes altres coses que realment, realment em sembla una estratègia lamentable. I no puc parar de... de...

ESTER

De plorar, maca, de plorar.

MARC

Entenc perfectament que tu no ho faries per defensar, no ho sé, pensa en alguna cosa que t'agradi.

ESTER

Els hámsters.

MARC

És que si et dic que pensis en en Mark, en com el defensaries davant, davant nostre, en les coses que explicaries d'ell, és un supòsit, si t'ho demanés, potser no sabries què dir, o et posaries així, així com ara, és un supòsit bastant real, no trobes?, perquè si et dic que pensis en alguna cosa que t'agradi de debò/

ESTER

Els hámsters.

MARC

Entenc, entenc que si no parlo de la teva empresa, entenc que no ho faries, no ho sabries fer.

DÍAZ

El vostre discurs, i la construcció, la puta retòrica, la teva puta retòrica, buscar exemples de la meva vida i fer-los servir per... Les teves putes paraules/

ESTER

Marc, s'està posant nerviosa.

DÍAZ

En comptes de buscar una manera, una manera, el món, en comptes de mirar una mica enfora, la teva estratègia, sé que no és teva, sé que és seva, la teva estratègia, en comptes de mirar una mica enfora, ell parla de la seva, de la seva manera les seves relacions, i em pregunta per les meves, no pots mirar una mica enfora, entendre que al món hi ha moltes altres coses, donar-me un motiu, almenys un motiu perquè aquesta decisió, he dit que ja està presa, ara dic que ja està presa, no podies donar-me un motiu, és clar que no podies perquè vius aquí tancat, això de la parella, ho he entès, no t'he seguit la corrent, ho he entès, això de la parella, de preguntar-me per la meva parella, on és, ni puta idea d'on és, però et penses que m'importa, ara voldràs fer veure'm que això importa, que tu estàs molt millor aquí, i tant esteu molt millor aquí tancats, no heu trobat ni un sol motiu, no me n'heu dit ni un per defensar la vostra ciutat, només em parreu d'estimar la ciutat, d'estimar la puta Carolina, d'estimar, d'estimar, d'estimar, la vostra estratègia és una puta merda, estimar, aquesta paraula, de debò, aquesta paraula és una puta merda.

MARC, satisfet.

Exacte. Aquesta és la paraula. Pots tornar-la a dir?

DÍAZ

Estimar, estimar, una puta merda, estimar, estimar.

DÍAZ plorant, desmuntada, agafa coses, coses que no són seves, l'americana d'en MARC, un tros de cadira, està perduda, completament perduda, ho agafa tot mentre surt.

ESTER

(A la Díaz:) Ja te'n vas. Marc, diria que la teva estratègia ha funcionat.

DÍAZ

Un tros de cadira.

DÍAZ fa per sortir.

ESTER

Díaz.

DÍAZ

Què?

ESTER, *li vol dir que s'endú posada l'americana d'en MARC.*

No, que... Res, tranquil·la. Res.

DÍAZ surt.

ESTER

Escolta. Ara ja ha marxat. I nosaltres no, vull dir nosaltres, ara,... Què farem nosaltres?

MARC

Entrarem la taula.

ESTER

La taula?

MARC

La taula de roure.

ESTER

Molt bé. I les butaques?

MARC

Les deixarem. Les butaques, les deixarem.

FOSC